

Paní Maruše Nosková se narodila v 13. prosince 1947 v Libotově, kde také celé dětství až do nástupu na střední školu vyrůstala. Od mala měla ráda přírodu a zvířata a často vzpomíná na procházky po okolí rodného Libotova.

Spoustu radosti a her si užívala se svým mladším bratrem, zejména při poslouchání oblíbeného rádia.

Do poklidného života zasáhla rodinu kolektivizace. Tatínek byl maloročník s velkým vztahem ke zvířatům a tak těžce nesl, že musel odevzdat zvířata do JZD. Obzvlášť těžce se loučil s koňmi, což vnímala také malá Marie. Ta si pamatuje na koníka Bobíka, které se podařilo zachránit a mít ho i poté doma.

Jenom chvíli po kolektivizaci zasáhla rodinu měnová reforma. Rodiče si dokázali i přes nízké platy v JZD něco naspořit, reforma jim to ale vzala. I tak se ale rodiče snažili děti vychovávat v radosti a dbali o jejich šťastné dětství.

Paní Maruše chtěla být od dětství sestřičkou a proto po ZS v Dubenci nastoupila v roce 1961 na zdravotní školu ve Dvoře Králové. V roce 1968 se vdávala a proto ji velice zasáhla okupace v témže roce.

Společně s manželem a dvěma dcerami pak vyrůstali ve Dvoře Králové a v Dubenci, ale život byl ochuzený o cestování a poznávání dalek, které paní Maruše měla ráda.

Proto velice uvítala rok 1989, kdy mohla konečně jak sama říká „volně dýchat“.

Ještě před odchodem na důchod hodně cestovala, s manželem nebo s kamarádkami a její optimismus ji doprovází i v současnosti.